

ADRESAI

Lietuv. kunigų Amerikoje.

- Kun. P. Abromaitis, Jordan st. Shenandoah, Pa.
" J. Kuras, Forest City, Pa.
" M. Szedvydis, 56 Church st. Pittston, Pa.
" J. Kaulakis, 1029 S. 5-th st. Philadelphia, Pa.
" J. Lietuvnikas, 19 Lloyd st. Baltimore, Pa.
" M. Krauczunas, 3216 Laurell st. Chicago, Ill.
" J. Žebrys, 53 Green st. Waterbury, Conn.
" J. Sufkaitis, 611 Carson st. Pittsburgh, Pa.
" V. Matulaitis, Shenandoah, Pa.
" J. Balcevyčius, Hazen Ark. Bx 94.

ITALPA

1	Dainos apie nusiskandinusią mergytę	65
2	Prūsų lietuviai	67
3	Lenkai ir Lietuva	67
4	Senovės Lietuva	69
5	Polemika ir jos pasekmės	71
6	Tėvyniškos žinios	75
7	Susiv. reikalai	76
8	Stovis kasos	77
9	Pasargos	78
10	Gandas iš pasviečio	79

No 5.

† Tėvynė †
† Kasztėja dėl †
† neprigulinczių †
† prie Susiv. L. A. †
† ant metų 50 c. †

TĖVYNĖ

† Apgarsinimu †
† — prekė: — †
† 1 colis 1 kart †
† \$1,00 †
† 1 colis per meta †
† \$8,00 †

LITERATUROS MOKSLO IR POLITIKOS MENESINIS LAIKRASZTIS

ORGANAS

„Susiv. Lietuviu Amerikoj“

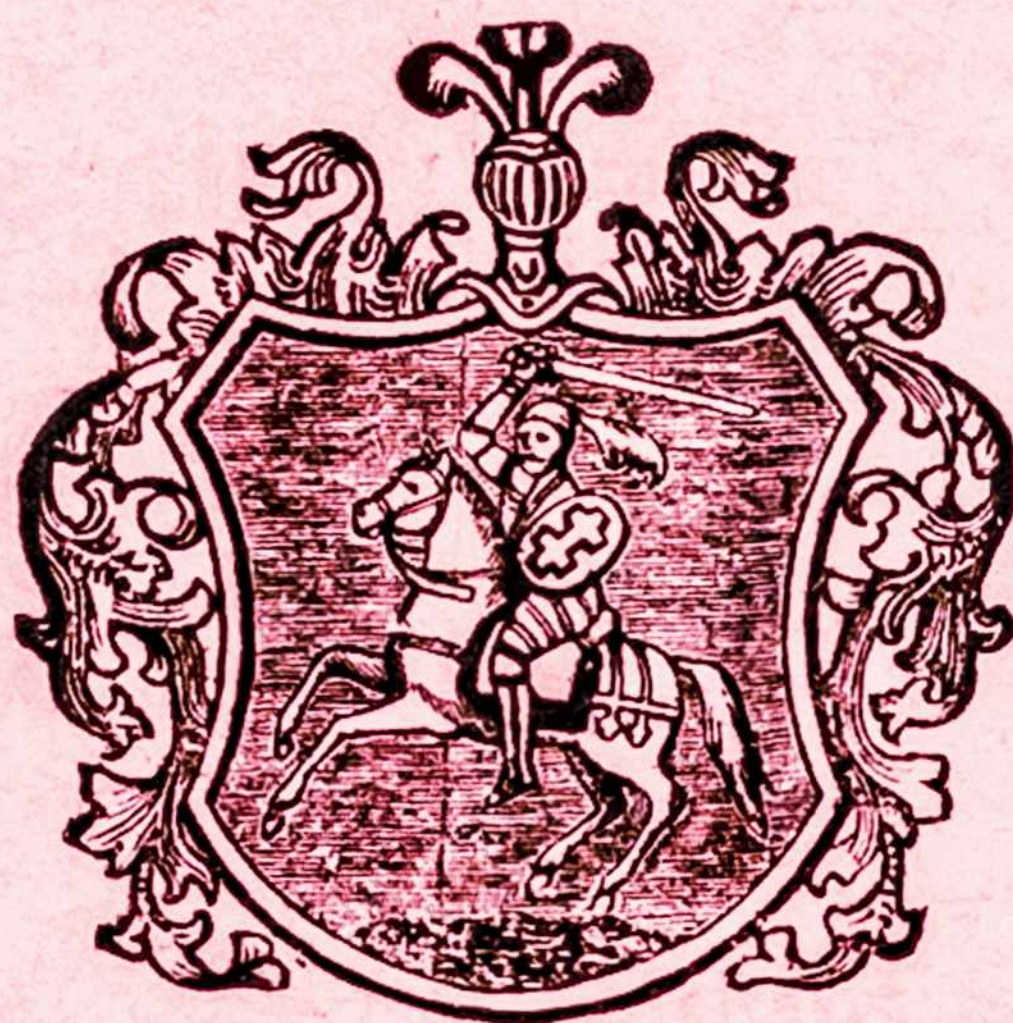
Iszleidžiamas kasztais

„Susivienyjimo“

Entered as Second class Matter at the Post Office at MtCarmel, Pa.

BIRŽELIS

Metai I

No 6

1896 m.

Siuncziant pinigų ir rasztus į rėdytę „TEVYNĖS“ reikia padėti tokį antrasą:

REV. JONAS ŽILINSKAS.

MT-CARMEL, PA. Bx 103.

ADRESAI

VIRSZINIŲ „SUSIV.“ LIETUV. AMERIKOJE.

Prezidentas

Rev. J. Žilinskas, Box 103.
Mount Carmel, Pa.

Vice-Prezidentas

Nikod. Olszinskas,
825 St. Clair str., Cleveland, O.

Sekretorius

Jurgis Kazakevyczia,
P. O. B. 391 Hazleton, Pa.

Kasierius

Jūzas Milauckas, 308 W. Centre str.,
Mahanoy City, Pa.

Knjgius

Rev. A. Burba, L. Box 1053
Plymouth, Luzerne Co. Pa.

Rev. S. Pautienius,
Mahanoy City, Pa.
Silv. Brūžis,
Shamokin, Penn'a.

Kasos
apiekunai:

DAINOS

—apie—

Nusiskandinusią mergytę.

(lietuviszkųjų kanklių aidai.)

III.

Visi šokam, visaip šokam,
—Ir visokie šokiai...
Visiems žaidžia mums laimūžė,
Ne visiems vienokiai.
Vieniems žaidžia trimytėliais
Aukselio žiedeliais;
Kitiems žaidžia birbynėlėms,
Glūsnelio vamzdeliais.
Žaidžia, žaidžia, nūlat maino,
Storiaus, ploniaus ima;
Mes vis šokam, visaip šokam
Pagal jos žaidimą.
Žaidė laimūžė aukso žiedeliais,
Žaidė žiedeliais, svaidė burteliais,
Žaisdama tyrė, lėmė,
Emė dyvus iszlėmė.
Tai buvo dyvai, didi dyveliai,
Pons siulė ranką prastai mergeliai,
Norėj kad jį mylėtu,
Kad už jo isztekėtu.
Ne tame dyvai, kad jisai siulės,
Ne tame dyvai, kad jis mylėjo,
Bet tame kad mylėjo,
O jiji netekėjo.
Asz netekėsiu,
Sakė ji jiemsieams,
Už turtingo bernelio,
Ponų tėvų sunelio.
Turtingas bernelis,
Didis dvarelis,

Dvare augszti žodeliai,
Žemi szalti jausmeliai.
Ten asz netiksiu,
Ten nepatiksiu,
Ramumėlio nerasiu,
Žodelių nesuprasiu.
Turiu bernelį
Asz prascziokėlį
Žemos kilmės tėvelių,
Augsztų szirdies jausmelių.
Mano bėrnelio
Skaisti szirdelė,
Kaip aukso obūlėlis,
Szaltinio vandenėlis.
Mano bernelio
Gražus veidelis,
Kaip daržo bijunėlis,
Lankelės doobilėlis.
Vai ponai, ponai,
Ponaiti mielas,
Pažyk mano, berneli,
Patirk jojo budelį.
Patirk budelį,
Mano norėlį,
Kad kol asz jį turėsiu
Už kito netekėsiu.
Netekėjo. Ponas mislio,
Mislio kad but gali,
Kad mergytę aukso turtais
Paviliot negali?

Kas but gali, kas but gali?
Vargszas nežinojo,

Jog priesz meilę szirdužėlės
Nieku auksas jojo.

(toliaus bus)

Tikras atsitikimas.

Svarbų dalyką mes, lietuviai, užmanėme nuveikti: užmanėme prikelti iš miego savo tautiškai snaudžiančius brolius. Sunkų darbą užsiėmėme atlikti: užsiėmėme atbudavoti savo sunaikytą tėvynę.

Saldžioji, mieloji mus tėviszkėle! tie kurie tau visa szirdžia yra kartą atsidavę, jau nebeturi, neberanda niekur kitur svietiskos linksmybės, kaip tiktai tavyje. Dėl tavęs jie nukenczia vargus ir iszjūkimus ir persekiojimus, dėl tavęs pašvenczia vaisius savo prakaito, dėl tavęs netboja apie sveikatą; bet ir tu mieloji tėviszkėle, mylintiemsiems tavę tankiai gana gausiai užmoki: užslepi, užmuszi, isznaikini szirdyse persiėmusiose tėvyniszka meile, blogus palinkimus, silpnybes, o užartavoji tas szyrdis teip, kaip kad karszta ugnis o plieną užartavoja. Anė prisiriszimo prie szio svieto niekniekių, anė netikusių gėdingų palinkimų, anė apsvaiginanczių troszkimų jau tokios szirdys daugiaus neatjauczia, nes užimtos yra augsztesne meile, meile tėvynės.

Ne mano tai mieli broliai mislis, ne mano mislis ir ne mano nūmonė ir ne mano žodžiai, asz girdėjau tai isz lupų to, kuris patsai anos tėvyniszkos meilės vaisių datyrė.

Pamenat gal, skaitytojai, kaip asz pernai apsigarsinau viename isz mus lietuviszkų Amerikos laikraszczių, kad reikalauju „Žemaiczių vyskupystės“, knygos paraszytos vyskupo Volonczaucko, kuri szendie yra labai reta knygą, o kurios man reikėjo dėl tulu palyginimų.

Po keleta dienu po apsigarsinimo gavau laiszką isz arty-mo miestelio, nog tulo lietuvio, kureme jis praneszė, jog minėtą knygą turys, padavė man savo adresą ir laukė, kad ku-

rią dieną asz pats pas jį atvažiuočiau, nes kelias nebuvo per daug tolymas.

Ant rytojaus, pamenu, buvo subata, fabrikai nedirbo ir asz nuvažėvau.

Suradau ulycią, suradau namą, priėjau ir barskinu į duris. Stora sunki moteriszkė, namų gospadinė, lietuvė, įleido manę į vidų, iszklausinėjo pas ką ir ko atvažėvau ir užvedė ant virszaus.

„Tai tu pas jį atvažėvai“, murmėjo lipdama trepais. „Jūzuk, szia atvedžiau pas tavę svecią“, tarė atidariusi szalinio kambario duris, įleido manę į vidų, o pati nulipo žemyn.

Jūzüks sėdėjo prie stalelio ir kas žin ką skaitė. Atsistojo, priėjo prie manęs, pasveikino, o dasižinojęs ko atvažėvau, praszė sėsties ir pradėjo meiliai su manim sznekucziūtis.

Galėjo tureti jis jau kokią trisdeszimts metų ir matyt, kad gyvenime daug datyręs, nes veidas jo buvo gana paniuręs ir susiraukęs.

Pradėjome sznekėti, kaip paprastai, apie orą, paskiaus parėjome prie blogų czėsų, prie darbo.

„O tamsta, kur dirbi? — asz jo užklausiau.

— „Fabrike. . . ., o kaip nedirbu fabrike — tarė biskį palukėjęs — tai dirbu namiej, kad tik tiek turėčiau laiko, kiek galėčiau dirbti; matai kiek czion pas manę visokių knygų, kad tik jas visas perskaityčiau? Giriesi, pamisliu, — bet ant stalo ir ant dviejų lentynų kambaryj iszties, buvo prikrauta pylna knygų, laikraszczių ir sziaip visokių raszytų ir spaudytų popierų.

„Tai tamsta nūlat skaitai ir raszai“ — nusijūčiau, o nemėgdamas klausyti kaip kas patsai apie save pasakoja ir giriasi, užvedžiau kalbą suvis apie ką kitą: klausinėjau ar daug yra apie jūs lietuvių, ar gerai užsilaiko, ar sutaikoj tarp savęs gyvena. . . .

Sznecucziavomės gana ilgai; jis davė parneszt porą bonkų alaūs, pripylė man stiklą ir praszo kad gercziau.

„Tamista pats negeri?“ vėl paklausiau.

Jis nieko neatsakė, tik pakratė galvą.

„Gana ypatyngas dalykas,” tariau.

— „Labai ypatingas — atsakė jis tada svarbiai matydamas kad aš kaip ir tyciojūsi isz jojo — visi manę už ypatyngą žmogų laiko ir aš Ponui Dievui už tai szirdingai dėkavoju.

Svarba, su kuria jis tūs žodžius isztarė, manę labai sujudino, pradėjau kvosti toliaus ir jis papasakojo man visą savo Amerikoj gyvenimą, tikrai ypatingą, kurio skaitytojai, tikiūsi, su atyda paklausysitė.

Lig asztūniolikos metų — teip jis man pasakojo — aš Lietuvoj, ganiau, — jokio mokslo, jokio augsztesnio pajautimo, anė supratimo neturėjau. Tėvai buvo biedni, apie manę vienog dideliai bojo ir nenorėdami atidūti į vaiską, iszleido manę į Ameriką.

Atvažėvau į New Yorką, radau porą pažystamų, gavau tūj darbą ir toliaus jau nebekelevau. Cukernėse į kur draugai manę buvo įstatę, dirbo tūm kart neblogai, užmokestis buvo gera. Po dviejų nedėlių darbo gavau trisdeszimtis dorelių užmokesties — koks tai buvo džiaugsmas! Pats raszyti nemokėjau, tai kiti man suraszė pas tėvus gromatą, iszsiuncziau aš jiems tą gromatą ir nuleidau pusę anų pinigų, prižadėdamas toliaus daugiaus atsiūsti. Tėvas ne poilgam po to man atraszė — laimino manę, dėkavojo už paszelpą, o nors po tam vėl ir vėl raszė, aš jiems ant jų gromatų neatsakiau ir daugiaus pinigų jau jiems nesiuncziau.

Buvo tąsyk New Yorke daug nedorų lietuvijų, užsidėjo isz anų „latrų pulkas” kaip jie patys savę vadino. Prigulėjo prie jo ir vienas isz tų mano draugų; pritraukė ir mane, ir ten tai pas jūs liko mano visos pėdės, liko mano jaunystė ir czystata, ir garbė, ir viskas.

Vadu mus visų buvo tokis Geibuks isz Paprusės. Aš su tūm labjausiai draugavau ir daugiausiai geriau. Per girtūklystę paskiaus jau man ir darbą sunku buvo gauti. Nu-einu, budavo, girtas dirbti, bosas atėjęs atstato. Einu kur

kitur, o gavęs užmokestį vėl geriu. Retai budavo išsimiegu, retai atsilsiu, prie galo net valgyti jau nieko nebegalėjau, o gert vis gėriau ir gėriau, be paliovos, be perstojimo. Neturėjau už ką gerti, vogiau nog savo draugų, o gėriau.

Macziau pats, kad manim jau bloga: sveikata greitai pradėjo mažyties, kunas pradėjo purti — ėmiau tinti.

Buvo valandos, kad verkiau kaip mažas vaikas, prisizadėjau po keletą kartų daugiaus negerti, bet apsisukęs ėjau ir vėl gėriau.

Ilgai teip trauktis negalėjo. Vieną syk parėjau girtas namo. Buvo tai rudenyj. Naktys buvo szaltos, o asz neinstengdamas atsidaryti durių, parkritau ant trepų ir per visą nakt išgulėjau ant szalczio. Ant rytojaus jau manę neszte turėjo nuneszti į lovą. Sirgau vieną nedėlę, sirgau antrą, burding—bosis atstatė manę ilgiaus laikyti — varė laukan. Į szpitolę ir manęs nenorėjo priimti, kadangi taksų niekad nemokėjau, o žinojo vėl, kad per girtybę apsirgau. Kas žin ką bucziau daręs jeigu sztai ne pusseserė. Ėmiau szauktis prie jos verkdamas, pasigailejo, atsiuntė man pinigų ant tikieto ir liepė atvažiūti pas savę. Sirgdamas atvažėvau į sziczion. Per dvi nedėlias karsztis manęs neapleido, valgyti nieko negalėjau nė į burną paimti, tik vis troszkino gert — prasziau alaus ir degtinės.

Sesū, nežinant savo vyrui, paszaukė dėl manęs daktarą. Tas apžiurėjęs pasakė, kad galėcziau da pasveikti ir galėcziau gyventi, jeigu paliaucziau suvis gėrės degtinę ir alų.

Sesū tūj man apie tai praneszė. Asz pradėjau verkti ir pasakiau, kad jau galas dėl manęs, nes nog gėrymo negaliu atprasti ir niekad neatprasiu. Ji vienog gailėjosi manęs ir nepaliovė apie manę rupinusi. Virino dėl manęs visokias nog girtūklystės žoles, visokius vaistus ir davė man gerti. Bet jokie vaistai negelbėjo. Jūm labjaus manę nog gėrymo norėjo sulaikyti, jūm asz labjaus troszkau gerti ir pasigerti.

Negalėdami atpratyti nog girtybės vaistais, sesū ir jos pats ir keli vaikinai norėjo nubovyti manę. Sueidavo vaka-

rais, tankiai dienomis ir pasakodavo man visokius atsitikimus, pasakas. Nupirko kortas ir kortūdavo su manimi. Teisybė, bovijo tai manę isz pradžių, bet neilgai; apsisukęs asz vėl praszydavau, kad parnesztu man ką iszsigerti.

Kaszin kas mano pusseserei pasakė, kad dėl manęs kitokios rodos jau nėra tik reikia dūt užburti. Buvo nepertolinog czion ant peczės koks ten vokietys burtinikas ir jį pas manę norėjo parvesti, kad užžadētu man girtybę, ale burtinikas atsirado pats.

Tųj prieszais mus gyveno tasyk kita lietuviszka szeimyna. Buvo pas jūs ant burdo vienas labai iszmingas vaikas, kurs ir tankiai ateidavo manę atlankyti. Mokėjo jis skaityti, turėjo pas savę porą knyguczių, laikė gazietą, ir kada man budavo nusibosta kalbėt arba kortūti, perskaiydavo man ką nors isz laikraszczio.

Isz pradžios tai man iszrodė nė szis nė tas, bet paskiaus pamėgau asz tūs skaitymus labjaus kaip ką kitą. Nesyk budavo pats praszau, kad jis ateitu man ką paskaityti. Ilgas dienos laikas, kada tankiausiai visi iszeidavo į darbą, labjauusiai manę nubosdavo ir asz nekartą pamislinau, kaip tai butų gerai, kad asz pats mokėcziau skaityti.

— „Jūzuk, tariau asz sykį tam vaikinui — kada jis atėjo pas manę — vardas jo buvo Jūzas Dumczius — iszmokyk, sakau, Jūzuti, tu manę skaityti.

Jis dideliai isz to mano užmanymo nudžiugo. Ant rytojans atneszė man lementorių ir pradėjo mokyti litaras: A. B. C... Per dieną asz su toms litaroms bovinausi, žiurėjau į jas, lyginau vieną su kita; nupirko jis man murmulinę lentukę, rasziau tas litaras, o atėjus vakarui, iszdaviau lekciją tam savo mokytojui.

Gulėdamas arba sėdėdamas per dienas lovoj, nieko daugiau neveikdamas, ėmiausi asz į skaitymą labai greitai. Iszmokęs litaras tųj pradėjau slebizavoti, pradėjau dėstyti žodžius. Tūm tarpu jau pradėjau po biskį taisyties, galėjau pasikelti isz lovos, bet lementoriaus vis nepamecziau, da

ypacz labjau prie jo prisiriszau.

Kada jau galėjau ir apart lementorius szį beį tą perskaityti, tas mano geradėjas lyg tyczia atneszė man skaityt kniūtę apie girtūklystę.

Buvo toje kniūgoj paraszyta, kaip dideliai yra gėrymas blėdingas, — kad yra trucizna arba nūdai, kad tie nūdai gula ant žmogaus kepenų, kad užnūdija visą kuną. Buvo pasakyta, kad žmonės, kurie per daug įpranta į gėrymą, ilgai ne gyvena — gauna visokias, tankiai nieku niszgydomas ligas ir tūj jaunystėj mirszta.

Nog gėrymo ir asz jug sirgau. Girtūklystė ir mano jaunystę baigė graužti. . . . Kniūga toj darė ant manęs baisų yspudį. Perskaicziau asz ją po kelioliką sykių.

Kada buvau sziek tiek pasveikęs, mano pusseserė ir tas vaikas, kada patys su manim kambaryj nesėdėdavo, į darbą arba sziaip kur iszeidavo, bijodamiesi, kad asz neperžengcziau daktaro prisakymo, neiszeicziau kartais į miestą ir nepasigercziau, tankiai manę kambaryj užrakydavo. Pykino tai manę dideliai, bet asz jiems nieko negalėjau sakyti, nes pats jau cziausi silpnu beėsas ir pats sau netikėjau.

Bet vieną kartą, kada tas mano draugas pabuvęs mano kambaryj norėjo iszeiti ir norėjo manę kaip paprastai užrakyti, asz pakilau ir daugiaus liepencziu nei praszancziu balsu pasakiau, kad to nedarytu.

„Daugiaus jau — sakau — praszau manęs nerakyti”

„Kedėl? — paklausė baugiai, į manę pažiurėjo ir nežinojo ką daryti.

„Daugiaus jau asz negersiu!” — tariau ruscziu, stacziu balsu. Isz aplinkybių, isz svarbumo mano žodzių isz viso mano pasielgimo, jis suprato, kad asz turėjau padaryti tvirtą prisizadėjimą daugiaus negerti, nusidžiaugė isz to didelei; negalėdamas susilaikyti pūlėsi prie manęs apsikabino, ir pradėjo manę bucziūti. Abudu dziaugėvos kaip maži vaikai, ir nog to sykio, teisybė, jau dabartės szesztas metas, o da asz neturėjau burnoj nė laszo nė degtinės nė alaus, anė jokių ki-

tokių svaiginančių gėrymų, taip kad kas būtų užkerėjęs — be daktaro, vienog ir be burtiniko, daktaru ir burtiniku mano buvo jis, tas vaikiną, ką manę mokino, o vaistai, kurie manę nog girtūklystės užžadino, buvo tie, kad aš išmokau skaityti ir raszyti.”

„Tokie tai buvo, dyvai” — tarė atsikvėpęs — ir todėl manę visi vadina „dyvinu”, kad aš pirmiaus gėriau ir vedžiau palaidą gyvenimą, o dabartės retai su kum susidedu, sėdžiu sau namie ir darbūjūsi....

Pasakojimas tas manę labai dideliai sujudino. Per visą tą laiką aš tylėjau ir nepertraukiau jį kalbantį. Vieną tik norėjau žinoti, kur dabartės tas jo prietelius — geradėjas, ką jį atvedė ant išžganingo kelio.

„Ar Dumczyukas? — paklausė, — pasimirė nabagas jau senėi, tūj po mano pasitaisymo”.... ir akyse jo pasirodė aszaros. Nenorėdamas sugraudyti, aš apie tai daugiau su jūm nekalbėjau, o nors sznekuczevomės mudu da gana ilgai, visa szneka buvo tik apie knygas ir laikraszczius.

Mą buvo laikas jau grįžti namo. Atsisveikinome. Jis padavė man knygą, „Žemaičių vyskupystę”, kurios aš buvau pas jį atvažėvęs.

„Bet aš da vieno daigto praszysiu pas tamsta” — tariau. — „Ko taip? — užklausė greitai.

„Dėl mus szendieninės pažinties, dėl prietelystės ir dėl naudos brolių lietuvių, daleisk — sakau tamsta, man savo gyvenimą, taip kaip man jį szendien išpasakojei, suraszyti ir atspaudyti. Tikiūsi, kad nevienas susigraudys aną beskai. tydamas; toks apraszymas galėtu didesnę naudą atneszti dėl žmonių, nei kokios pasakos, o nevienas, tiesiok, gal atsiverstu, gal panorėtu savo gyvenime tamstos pėdoms sekti?....”

Jis abejojo, bet pamislijęs, padavė man greitai savo ranką, suspaudė ją drucziai ir tarė: „raszyk, tamsta, tik neiszdūkie mano pravardės.”....

SENOVES LIETUVA.

Kūm senovės lietuviai užsiėmė.

Vienu isz svarbiausių senovės lietuvių užsiėmimų buvo ganeva. Kaimenės galvijų, avių ir arklių braidžiojo po tirsztą žolę laukų, pievų ir miszkų. Staldus žmonės tūm kart retai kur budavoja — laikydavo gyvūlius tankiausiai ant lauko, kiba tik naktin suvarydavo jūs į gardus t. y. į aptvertas vietas, nog ko ir dabartės da nekuriuose Lietuvos vietose žmonės tvartais staldus vadina.

Kupczyste arba prekyba senovės lietuviai ir užsiiminėjo. Patys iszleisdavo žvėrių kailius sziksznas, medų, vaszką ir gyvūlius, o gaudavo visokius geležinius, ir varinius iszdarbius.

Bet svarbiausias vaisius, kuriūmi mus proseniai prekiaudavo, tai buvo bursztinas.

Turite, skaitytojai, žinoti, kad ant viso svieto ploto bursztinas arba gintaras niekur kitur nesiranda, kaip tiktai pakraszcziūse Baltųjų marių — Lietuvoj ir Prusūse. Dabartės bursztiną žmonės nelabai brangina, bet senovėj jis buvo brangesnis už auksą. Taipgi pietų giminės greikai ir fenikai, senovės žydų susiedai, daug daug metų da priesz Kristaus Pono gimimą atvažiūdavo mariomis į Lietuvą pirkti bursztino, o parvaževę namo gyrė saviems gyventojus bursztino žemės. Senovės rasztai, kur tos kelionės yra apraszytos, liudija gana gerai apie senobinę mus tautos garbę.

Tikėjimas mūsų prosenių.

Mūsų proseniai, teip kaip ir kitos senoviszkos giminės ne į vieną tik į daug dievų tikėjo.

Vyriausiu isz visų dievų pagal jų supratimą buvo *Perkunas* t. y. augszcziausia, didžiausia iszmintis ir nog to, suprask nog iszminties, viskas kas pasauliėje yra paėjo. Jis buvo sutvertoju ir rėdytoju ir vieszpacziu viso kas yra.

Isz kitų dievų paminėsim czion kelis tokius, ką iki sziai dienai da apie jūs lietuviai minavoja.

Laimė, dievaitė laimės arba *szczęsties*.

Laumė, nelaimės dievė.

Baubas, dievas ganevos.

Aitvaras, neskalsos, nepaczėdos dievas.

Kaukas, skalsos ir turtų, geras dievas.

Ragana, dievaitė girios.

Giltinė, smerties dievaitė.

Kaunas, *Milda*, *Kovas*, ir daugelį kitokių dievų kuriūs turėjo senovės lietuviai, o apie kuriūs czion minavojome tik dėlto, kad mes, jų anukai, turėtume nors menką supratimą apie anų gyvenimą.

Senovės lietuviai, nors krikščioniszko tikėjimo da nebuvo pažinę, tikėjo vienok į nemirsztancią dusią, kaip lygiai ir į tai, kad už gerus darbus po smert bus apdovoti linksmybėmis, o už piktus bus sunkiai koroti.

Rėdas pas senovės lietuvius.

Giliausioj senovėj, kada lietuviai ramiai sau tarpe miszkų gyveno, kada ant jų prieszai neužpuldinėjo, nebuvo Lietuvoj nė karalių, kuningaikszių, nė ponų bajorų: kiekvienas sau buvo ponas ir kiekvienas dėl savęs dirbo. Jeigu atsitikdavo tarpe lietuvių kokie nesutikimai, barniai, - provas kunigai padarydavo. Giliausioj senovėj kunigai arba krivai sudžios Lietuva rėdė.*)

*) Žodis „krivas“ užsiliko lietuviszkose pravardėse arba pravardžiavimūse; Obszrutų, Jurkszų kaimūse, Vil. paviete, gali tą žodį ir szendie gir-dėti

Žodis kunigas yra veik vienženklis su „krivas“, reiszke iszmintuną. Ne paeina tas žodis nog „kunas“ kuningas, syliūgas, kaip mus nekurie lingvistai protauja, bet yra vienos szaknies su anglo saksiszku, „kun.“ vokiszku „koennen“, nog ko angliszkas žodis „cunnig“ paeina, ką reiszkia iszmintį ir patyrimą

Negal teipgi kaip svetimtaucziai, teip ir mus mokinti vyrai jokiu budu iszaiszkyti lig sziam laikui, ką reiszkia, „Perkunas“, vardas virsziausiojo senovės Lietuvių dievo ir vieni sziovias, kiti kitokias klaidas padūda. Aiszku, man rodos, kad žodis Perkunas ir turi tą pat szaknį, ką kunigas.— „kun“, per-kun-as ir reiszkia virsziausią iszmintį.

Ant salos Rusnės, ant Baltųjų jurių, buvo szventa vieta. Ramava vadyta, ten gyveno sudžių sudžia, vieszpaczių vieszpatis, kunigų kunigas, *Krivų krivaitis* — visos Lietuvos valdonas.

Pats Krivų — Krivaitis retai kada žmonėms rodydavosi, visą rėdą atlikdavo jis per žemesnius kunigus ir krivius, iszkurių vienus prie savęs laikė, o kitiems pavesdavo valdžia įvairiose savo žemės vietose.

Kunigai pas senovės lietuvius buvo apierų degintojais, ir sudžiomis — apgynėjais, ir daktarais — gydytojais, ir žmonių mokytojais.

Pagal užsiėmimą ir urėdą jie įvairiais vardais vadydavosi. Tie, kurie szventinycziose arba žinycziose gyvendami tiktai dievams tarnavo, apieras arba aukas dėgydavo, žmonėms dievų valią praneszė, vadydavosi tiesiok *krivucziais*.

Tie, kurie po placzius Lietuvos krasztus buvo Krivų — Krivaiczio kaipo sudžios įstatyti, kurie provas darė, vaidus taikė *vaidilucziais* arba *vaideliais* vadinosi.**)

***) Vaidas, vaidyties, vaidinasi, reiszė senovej — vieszai pasirodyti, sudyti, valdyti nog ko ir anie senovės sudžios *vaidilucziais* arba *vaideliais* vadinosi, nog to kunigaigszczių pravardės: Vaidilutis, Vaidila.

Krikszczionisz ūse laikūse anų pagoniszkujų *vaidilų* *vaidelių* teisdastytės valdžia perėjo in rankas svietiszku asabų, kurie vienog aną senobiszką vardą lig sziolaik užlaikė, — vaitai, vaiteliai.

PADEJIMAS LIETUVOS.

Kilo paskalos, kad Orzevskis, Vilniaus gen. gubernatorius po apsika-karunavojimo caro bus praszalintas, bet tiek kartų prigauti, į tūs paskalus mes tikėt nenorime, Vienok, kas link padėjimo Orzevskio yra tokia gana tikra žinia.

Po Kražių skerdynės Orzevskis papūlė į caro nemeilę. Tas yra faktas. Senoji vienok carienė, prietelka Orzevskio pacziš, jį iszteisino ir vėl pastatė ant kojų.

Orzevskis ir pats nemiegojo: iszgavo jis kažin kur kokią ten patriotiszką lenkiszką maldele su popiežiaus paveikslu ir nuzujo pas carą, už ką medaliu jį caras apdovanojo. Paskutiniame vėl laik pats liepė atspaudy-

ti lenkiszkoj kalboj plekatus, siuntinėjo jūs žmonėms, o paskui paliepęs anūs žandarams gaudyti, siuntinėjo jūs pas carą, kad parodyti, jog lietuviai maisztą nori pakelti. Bet niekadėjstę tą ir patys maskoliai užtėmyjo, pradėjo geriaus suprasti padėjimą Lietuvos ir teip dą pereitą mėnesysztai ką vienas Vilniaus maskolius pas kitą maskolių svetur raszo (laiszką tą asz turiu po akim): Vilniaus gubernatorius liekas perkeltu ant kito urėdo, visa Vilniaus gen. gubernatoriaus kancelerija tapo panaikyta.... o maskoliszkujų liberalų laikrasztis „Letuczije Listki“ iszeinantis Londone pranesza, kad Maskolijoj likos pakeltas klausymas, kad Vilniaus gen. gubernatorystę suvis panaikyti.

Jeigu tikrai Vilniaus gen. gubernatorystė butu panaikyta, tai butu tūmi jau panaikyta visa budelio Muravjovo politika, ir Lietuva nors truputį lengviaus atsikvėptu, bet kaip sakiau, maskoliams sunku įtikėti.

Reikalai Emigrantu.

Pasididinus szimet emigracijos judėjimui, Lenkai insteigė emigracijos namą po vardu szv. Jūzapo, aut Washington ulyczios, New Yorke. Perdėtiniu dvasiszku, ir gaspadoriumi to namo yra kun. Gulczas.

Kalbino pirmiaus da ponai lenkai lietuvius kad ir lietuviai prie emigracijos namo prisidėtu, lietuviai vienog ant to nesutiko. Lenkai dabartės, kaip paprastai, po prievarta lietuvių ateivius į savo tinklus gaudo. Perti krino jie emigracijos komisiją, kad lenkai ir lietuviai yra tai vienas ir tas pats ir tokiu budu gavo daleidimą imti į savo pinkles visus lietuvius.

Jeigu isz mielaszirdystės lenkai mūsų ateiviais apie kavotusi, tai mes jiems szirdingai už tat galėtumem padė kavoti, bet sakiau — gaudo į savo pinkles ir tinklus, nes, pamislykite skaitytojai, ima jie nog kiekvieno emigranto, isz mielaszirdystės, ant dienos po 1 dorelį už burdą? o kurie tos skolos jiems netidūda, pasakoja, kad tokius gražiną atgal į kastlegardę — „Kasdie pas jį (kn. Gulczą) prekiūja po 1 dorelį“.... raszo vienas emigrantas.

Isz to viso pasirodo, kad mums reikia turėti savo namus dėl emigrantų, bet tarpe mūsų nėra sutikimo ir apierų.

Neinleis in Ameriką.

Jau kongresas priėmė bilių t. y. įneszimą, kad neleisti į Ameriką ateivių, kurie nemoka skaityti ir raszyti savoi kalboj. Vaikai iki 16 metų ir moters po ta prova nepabrukti. Teipgi galės keliauti į Ameriką seniai, kad ir nemokantie jie raszyti, kurių vaikai nog seniaus gyvena Amerikoj.

Tą bilių įneszė amerikietis vardu Bertholdas, o Karlisas da jį pataisė teip, kad nereikia leisti į Ameriką nė tūs, kurie nenori Amerikoje ant visados apsigyventi, o tik padirbėją važiūja namo, kad už nekurio laiko vėl atvažiūti, o paskui vėl su pinigais namo grįžti.

Ant kontraktų jau nog seniai į Ameriką nevale buvo važiūti, o dabartės ant darytojų kontraktų uždėta 1000 dor. koros.

Matot, broliai, kad mokslas visur yra reikalingas, o nemokytais žmonėmis visi niekina. Atidarys gal szis Amerikos nusprendimas ne vienam tamsunui akis.

Tėvyniszkos žinios.

Maskoliai užimti karunavojimu caro gana tykiai pereitą mėnesį užsilaikė. Taigi ir szį mėnesį persekiojimų ir nesutikimų mažiaus.

Lietuviai tikėjosi po apvainikavimo gauti kokias mylistas — atgauti spaudą.... Mylistos, teisybė, iszėjo, bet tik dėl vagių, dėl gerų žmonių nieko.

Dėl Vilniaus vyskupystės valdžia ketina jau daleisti dūt vyskupą. bet ne lietuvį, tik lenką.

Prusų lietuviai vis labjaus kyla isz miego; ant ateinanczių rinkimų pasiuntinių į vieszpatystės ir karalystės seimą vėl Prusų lietuviai statysis, kad iszrinkti savo lietuviszkus kandidatus.

Vokiecziai kad lietuvius apglamonėti pradėjo iszdavinėti „Lietuvos Paslą“, netikusį laikrasztį.

Amerikoje iszėjo szį mėnesį knįga, maskoliszkoje kalboje paraszyta, po vardu „Padėjimas lietuvių maskolijoje.“ Maskoliszkos tos knįgos autorius dideliai lietuvius užtaria ir abelnai gina lietuviszkus reikalus.

Reikalūse emigrantų lietuviai nieko neinstengia nuveikti, nes nēr sutikimo ir aukų.

Ant katalikystės ir lietuviystės dirvos Amerikos lietuviai įgijo paskutineme laike du stipriu darbinįku; įsiszventino du kunįgai. Kn. A. Kaukas ir kn. A. Milukas.

Nemokantiejeie skaityti ir raszyti emigrantai nepoilgam į Ameriką nebus leidžiami. Praneszkite apie tai savo giminėms į Lietuvą.

Czionykszcziiai vyskupai ketina jau nepriimti naujai atvaževusių kunįgų isz Europos, jeigu jie neturės isz Rymo daleidimo.

PAAISZKINIMAS. Net keliolika paaiszkinimų atėjo į redystę kas link anos pasakos „Jono Kukuczio“ ir kitos „Žirgavaikis“. Pasirodo, kad daugumas nė tų lengvų pasakėlių nesuprato ir neužtėmijo jose giles-

nės mislis. Geriausiai iszaiszkino t. Jonas Raulynaitis isz Scrantono ir t. Jūzas Lanauckas isz Shenandoah.

Mislis yra tokia: Kukutienė yra mus motina Lietuva. Užkurys burliokas, yra maskolių caras. Kukutienės vaikai yra tai dvi dalys lietuvių: viena, kuri pasiliko Lietuvoj, o kita persiskėlė į Ameriką. Amerikos burtinikas reiskia Amerikos rėdą. Duktė jo yra liūsybė Amerikos. Rataukai czebatukai — pinigai arba geležinkelio ir garlaivio ratai, miglinukė kepuriukė reiskia paslaptinę agitaciją. Kukutė bonkutė Amerikos reiskia ydėjas arba mislis, pažiuras. Pargryžimas Jono Kukucio į Lietuvą ir iszvijimas burlioko reiskia iszliūsavimą Lietuvos per agitacijas Amerikos lietuvių. Apsizenyjimas Jono su Amerikos burtinike reiskia tai, kad Lietuva, atsibodėjus maskoliaus, užves pas savę tokį rėdą, kaip kad Amerikoj.

Antrojoj pasakoj Žirgavaikis yra tai senovės Lietuvos kunigaikštis. Trys pauksztukai — karaliukai yra tai trys aplinkinės karalystės: lenkų, vokiečių ir maskolių, kuriūs Lietuvos kunigaikščiai nors galėjo pavergti, prieszingai daugelyj kartų jas pagelbėjo. Paskiaus vienog, kada visos tos trys vieszpatystės užaugo į galybę, isz karaliukų stojosi areliais (lenkai — baltasis arelis, vokiečiai jūdasis, o maskoliai dvigalvis arelis — tokius jie turi vieszpatystės ženklus) pradėjo tad Žirgavaikį t. y. Lietuvą persekioti, visai prapuldyti. Bet iki sziol da to neįstengė, nė neįstengs.

„Susiv“ reikalai.

Gegužio mėnesij prisiraszė.

Baltimore, Md. kŭp: 1 Stalgis Jur. 2 Siaurusaitienė Elz. 3 Urbanavyczia Kaz. 4 Buszauckas Raf. 5 Szulckis Jon. 6 Bizovskis Jūz. 7 Narijauckienė Ona.

Boston Mass. dr. Vyt. 1 Bendoraitienė Ona. 2 Jasinckas Ant. 3 Dubinykas Al. 4 Butkus Jūz. *Brooklyn.* S. kp: Urbanavyczia Ad.

Cleveland O. dr. Jur: 1 Sacevyczia Mik. 2 Samulaitis Aug. 3 Kazlauckas Pius. *mot. kp.* Samulaitienė Barb.

McKees Roaks. 1 Paliunas Jon. 2 Paliunienė L. 3 Guzulaitis Jon. 4 Guzulaitienė Agn. 5 Balserienė Dom. 6 Janulevyczia Jur. 7 Urbanavyczia Jon. 8 Rupeika Jon. 9 Žemaitis Jon. *Plymouth.* dr. Jūz. Butkauckas Jon.

North Mass. nog Saus. mėn. Jaskevyczia Jūz.

Viso labo prisiraszė naujų 27 sąnariai. Užsilikusės mokestis užsimokėjo 12

Svarbesnės klaidos: Mah. Plane No 3 vietoj Jonakis tur but Žvinakis, vietoj Kaczys — Kanczys, vietoj Baronas — Barisas. No 4 vietoj Butkauckas — Rutkauckas. Union City. No 4 vietoj Andriukevyczia — Aidukevyczia,

Aidukevyczienė, viet. Saimanavyczia — Saimantavyczia. Yonkers: Kvesulaitis ne Knesulaitis.

Sqnariai iszbraukti isz „Susiv.“, kurie gal pristoti prie „Susiv.“ tik kaipo naujai prisiraszantieje.

Detroit: Mockus M. Jankeliunas V. *Amsterdam:* Stanislavyczia R. Szvazas K. Stanislavyczia V. *Tuckahoe:* Graszdaitis J. Abraitis J. Jokubynas J. Akstanavyczia K. *Ansonia:* Segevyczia J. Segevyczienė K. Taraitis A. Adomavyczia P. Pankevyczia J. Antanaitis A. Kiszneris K. *Union City:* Virbila J. *Morea:* Morkunienė M. Krasaukas A. Krasaukienė A. Olekas J. Olekienė K. Olekas J. [2] Tamoszaitis A. Tamoszaitis B. Stoczkus K. Liskauskas P. Tampauckienė M. *Cleveland:* Traskauckienė M. Janavyczienė K. Garbuvienė J. Digriutė P. Žvingilienė M. Vailionienė Ag. *Wilkes-Barre:* dr. sz. Myk. Sztrimaitis M. Maszalaitis A. Akunauckas J. Banys S. Tumosa J. Dakauckas K. Žilinskas K. Baltruszaitis S. Ausziura J. Plackis V. Luszaitis J. *Cincinnati:* Jesulis P. Kriauza A. *Brighton:* Stenkevicia L. Vutkauckas S. *Muzermas J. Gediminas V. Homestead.* Dabrila M. Narauckas A. *Philada:* Jūz. dr. Petrauckas J. Rimeika P. Razulis Liud. Didžiulis M. *Shamokin:* Dauginykas T. Karpuszka M. *Pittsburg.* Vyt: Baranauckas J. Kasiulionis P. Bardziliauckas A. kŭp: Juszkevyczienė Iz. Verbila K. Kemausis V. Navickas P. *Plymouth,* Vol. dr. Kazimierskis J. *Pittsburg.* dr. Jūz. Pauliukevyczia A. Zukas J. Dailys J. Szidlauckas A. *Glen Lyon:* Batas Liud. Palūbis J. *Waterbury.* Žakas T. Piniks J. Pakresnevyczienė B. *Elizabeth.* Laisevyczia J. Abieciunas J. Kazokevyczia J. *Edwardsville:* dr. Izid. Stoczkus V. Geležaukas K. *Shenandoah:* Bausevycziai — Pranas, Longins ir Juzė. *Plymouth:* dr. Jūz. Butkauckas J. *Shamokin:* Boniszewski A. Dutkevyczia J. Szalaszevyczienė R. Tulickienė M. Stoczkunienė Em.

[toliaus bus]

J. Kazakevyczia, Susiv. Sekr.

Stovis kasos.

Ineiga.

Mojaus 1 kp. Philados - - - 10.05	„ „ Gegzno, Calif. - - - 60
„ „ „ Glen Lyon - - - 4.70	Mojaus 16 kp. Mc Kees Roaks - 6.60
Mojaus 8 kp. Hazleton - - - 5.50	„ „ kp. Amsterdam : - 3.30
„ „ „ Forest City - - - 11.40	„ „ „ Terville - - - 2.70
„ „ dr. sz. Jūz. Plymouth 12.65	„ „ „ Boston - - - 8.60
„ „ kp. Northampton - - 6.00	Mojaus 18 dr. ir kp. Cleveland 22.00
Mojaus 11 kp. S. Brooklyn - - 5.60	„ „ dr. Baltimorės - - 6.60

Mojaus 22 kp. Detroit - - - 3.75	Izdas
Mojaus 28 kp. Tukahoe - - - 6.60	Posmertinė a. a. Mortos Kaminskiu-
„ „ dr. Izid. Shaft - - 14.10	tės išsiųsta ant rankų Kun. Lietuv-
	nyko - . - - . 150,00
Ineigos: 130.75	2185,97
Pridėjus sumą: 2055,22	2035.97
2185,97	J. Miliauckas, Sus. Kas.

Szie sąnariai mūsų garb „Susiv. Liet. A.“ po X seimui persiskyrė su šiūmi svietu, už kurių duszias privalome atsistusti, o likusiems giminėms sudėti pagelbą.

1 Sziaulevičziene M. Waterburio kūpos, paszelpą gavo nabaszniškės vyras.

2 Gražulis Ber. Isz Clevelando Ohio dr. sz. Jurgio. Paszelpa likos nusiųsta ant rankų dr-ės prezidento.

3 Kn. Zlotorinskas Jūzas mirė d. 12 Sausio m.

4 Kaminskiute Morta isz Baltimorės kūpos mirė 3 d. Kovo 96. (posmer. turi but užmokėta vėliausiai 31 d. Liepos July).

5 Kazlauckiėne Jule, Pittsburg Pa. kūpos. (Posmertinė vėliausiai turi but iszmokėta iki 31 d. Augusto.

6 Saluczka Kazimieras, Chicago kūpos. (Posmertinė privalo buti iszmokėta vėliaus iki 31 d, Augusto.

Kn. J. Žilinskas Susiv. prez.

ADRESAI PREZIDENTU

Lietuviskų draugysčių prigulincijų prie „Susivienėjimo“

- 1 Szv. Antano draugystės Št. Pankszys, Bx 12,
Edwardsdalle, Pa.
- 2 Szv. Jurgio, szv. Antano draug. ir kūpos
P. Dragunas, Bx 411 Forest City, Pa.
- 3 Gedimino draugystės Wanamie,
Petras Sarpalius P. O. 33 Wanamie, Luz. Co. Pa
- 4 „Susiv.“ Kūpos Vinc Kalinauckas,
82 Bond Str., Elizabeth, N. J.
- 5 Volonczausko draug. J, Pauksztys Bx 1018
Plymouth, Pa.
- 6 Szv. Kazimiero draug. Paul Staskevicsze
Bx 528. Plymouth, Luz. Co. Pa.
- 7 „Susiv“ kūpos V. Grudeckas, 189 N. Main str.
Pittston, Pa,
- 8 Szv. Stanislovo draugystės Jonas Prusas
L. Bx 753, Carbondalle, Pa.
- 9 Szv. Jurgio draugystės N. F. Martisziauckas,
23 Hazen Str, Cleveland, Ohio.
- 10 „Susiv“ kūpos, V. Ambrozeviczia
1944 South Tenth st. Philadelphia. Pa.
- 11 „Susiv.“ kūpos Jonas Teralla
24 John str. Waterbury, Conn.
- 12 Szv Jurgio draug. Silvestras Brūšas,
201 Franklin str, Shamokin, Pa.
- 13 Szv. KAZIMIERO kareivių B. Žolinas,
264 N. Exeter str.. Baltimore, Md.
- 14 „Susiv“ kūpos Jurgis Murauckas
2801 Penn Ave, Pittsburgh, Pa.
- 15 „Susiv“ kūpos A. Žemaitis,
3301 Auburn Ave, Chicago, Ill.
- 16 „Susiv“ kūpos vardan Vytauto J. Jenulevicze
601 E. Diamond str, Hazleton, Pa.
- 17 „Susiv“ kūpos Vincas Trapėnas
88 South Mead str. Wilkes-Barre. Pa-
- 18 Szv. Izidorians draugystės V. Sakeviczius,
Edwardsdalle, Pa.
- 19 „Susiv“ kūpos K. Karpaviczia,
114 William str. Northampton Mass.
- 20 „Susiv“ kūpos Ignas Grieszius, Bx 113,
Union City, Conn.
- 21 „Susiv“ kūpos F. Strakalaitis,
1796 Mich. Ave. Detroit, Mich.
- 22 „Susiv“ kūpos Jonas Lakickis,
E. St. Louis, Ill,
- 23 „Susiv.,“ kūpos Stasys Gaska
12 Milton str, Amsterdam N. Y.
- 24 KEISTUCZIO kūpos Jūzas Anskys Bx 165,
Glen Lyon' Pa,
- 25 „Susiv“ kūpos Felix Matulevyczia
Morea Schuyl. Co, Pa,
- 26 dr, Liet, Sunų, Vincas Buraga,
526 Northampton str, Wilkes-Barre, Pa,
- 27 dr, szv, Mykolo, J, Daukszys
25 N, Welles str, Wilkes-Barre, Pa,
- 28 kūpa Vinc, Gilevyczia
p, o, Poquanock Conn,
- 29 „Susiv“ kūpos A. Vaitullonis,
Bx 281, Luzerne, Borough,
- 30 „Susiv“ kūpos F. Šcher, 202½ Denny str,
Richmond, Va,
- 31 Szv. Stanislovo draugystės kazim, Zorszka,
1506 N, Main Ave, Scranton Lack, Co, Pa,
- 32 „Susiv“ kūpos Antanas Daniseviczius,
18 W. Mahanoy st. Mahanoy City, Pa,
- 33 „Susiv“ kūpos Jonas Braszkys, Bx 885,
Athol, Mass,
- 34 „Susiv“ kūpos M. Peseckas, Ansonia, Conn,
- 35 Vytauto draugystės Vincas kunca,
140 W. 8-th str, South Boston, Mass,
- 36 Vytauto draugystės Mikas Smoluka,
2509 Larkins Alley Pittsburgh, Pa,
- 37 „Susiv“ kūpos Jūzas Jokubiaas, Bx 54,
Tuckahoe N, Y,
- 38 Szv, KAZIMIERO draug, Martinas Masolas,
N. 6 E, Liberty str, Cincinnati, Ohio,
- 39 kūpa Jūz, Glegznas 753 — 3-rd, ave.
South Brooklyn N. Y.
- 40 kūpa, Jurg. Molluszis 73 Grand str,
Brooklyn E, D, N, Y,
- 41 „Susiv“ kūpos Motiejus Szlekys, Bx 194
Mc kees Rocks, Pa,
- 42 Szv, Jurgio draugystės Domin. Szlopis
110 Tichenor str, Newark N, Y,
- 43 Szv, Juzapato draugystės T, Kupstas
No 66 Market str. Brighton Mass,
- 44 Szv, Izidoriaus draug, Petras Krasauckas,
Shaft Schuylkill Co, Pa,
- 45 „Susiv“ kūpos, Pran. Dambrauckas
63 Chrystee str. New York City.
- 46 Szv. Jūzupo draugystės Baltrus Lunas,
3178 E. Levingston str., Philadelphia, Pa.
- 47 S. S, Jezaus draugystės M, Vaillonis,
Du Bois, Clearfield Co, Pa,
- 48 Szv, Jūzupo draugystės Petras Kazuczonis
P, O, Bx 341, Homestead Allegheny Co, Pa,
- 49 „Susiv.“ kūpos, Jūzas Sziulpis,
Bx 104 Ontonogon, Mich.
- 50 Sz. Jurgio draugystės Kaz. Matulevyczia,
3269 Thompson Street, Philadelphia, Pa.
- 51 Szv, Jūzapo draug., Vincas Kudzius
2743 Carson str., S. S. Pittsburgh, Pa.
- 52 Jonas Kunca Bx 22, Shaft, Schuilk, Co, Pa,
- 53 kūpa, Vin. Dapszis Clinton Place, No 180
Yonkers, N, Y,
- 54 kūpa, A, Malinauckas, Thorp, Wiss,
55 dr, szv, Jurgio kareivių, Jūz, Kapoczius,
Mahanoy Plane, Pa,
- 56 kūpa Jonas Montvila, 129 S, Jordin str,
Shenandoah Pa,
- 57 kūpa, Paulius Adomaitis Bx. 245
Thomas Tucker Co, W, Va,
- 58 kūpa Jonas Mikolavyczia, Minersville Pa.
- 59 kūpa Wil. Gilevyczia Bx 158 Terrville Conn.